

[Peter Nielsen.]

så i højere grad blive sat ind på at skabe en virkelig effektiv ligning.

Foreløbig anbefaler jeg de foreslåede ændringer i landsskatteretsloven.

Foged: Det er jo nu mange år siden, at mit parti sammen med det konservative folkeparti fremsatte forslag her i folketinget om, at landsskatterettens forhold skulle undersøges ved hjælp af en kommission. Forslaget blev fremsat den 7. april 1957, og først mange år senere kom der en kommissionsbetænkning — det var engang i 1963.

I kommissionsbetænkningen var der såvel et flertal som et mindretal, men det, den højtærede finansminister nu kommer og præsenterer folketinget, er nærmest kun nogle små petitesser ud af alt dette arbejde. Det har sådan set nærmest været omsonst, at disse højt betagede mennesker sad og arbejdede; der er ingen, der har villet lytte til dem, i det mindste ikke den højtærede finansminister, så jeg kan godt sige, at fra vor side er vi dybt skuffet over, så lidt der er kommet ud af så meget arbejde. Vi tror for øvrigt, at den højtærede finansminister helt anderledes skulle have lyttet til kommissionsflertallet for at få en reform på dette område.

Når hr. Peter Nielsen nu kommer og hævder, at vi nok snart får en skattereform, ja, så er der så meget mere grund til også at sige, at så må der vel derved kunne frigøres personale administrativt. Ministeren siger også i sin fremsættelsestale — eller er det i bemærkningerne til lovforslaget, det står — at da der er så meget arbejde inden for ligningsmyndighederne, er det ikke muligt på nuværende tidspunkt at udvide eller omkalfatre landsskatteretten. Modsetningsvis kunne vi vel sige, at da ministeren nu har lovet, at vi vil få en skattereform inden for en forholdsvis kort tid — for det er vel rigtigt stadig væk, at vi kan forvente en skattereform? — burde ministeren sige: derved frigør vi administrativt en hel del mennesker, og disse mennesker kunne så medvirke til, at vi fik en landsskatteret, der vitterlig var en landsskatteret, som også i nogen grad kom borgerne til gode som en hjælpeinstans. For det er jo ikke således, at alt dette med det skærpede lig-

ningsarbejde altid er nødvendigt. Det er, som om man næsten ikke kan tale om andet end at skærpe og skærpe og skærpe.

Når vi nu ved, at der findes op til, er det ikke 9.000 klagesager om året, og at landsskatteretten efter behandling af disse 9.000 klagesager har givet medhold i ca. de 40 pct. af tilfældene — det kan vel svinge lidt fra år til år — må det dog alligevel bevise, at de enkelte borgere, altså de 40 pct., var blevet behandlet lige hårdt nok, for man gav dem altså ret; og af dem, der ikke fik ret, er der en del, der er gået til landsretten. Lad mig med det samme sige, at vi kan tiltræde den ændring, som ministeren nu kommer med: at vestre landsret skal kunne anvendes lige så vel som østre landsret; det hilser vi med tilfredshed. Men de sager, der gik til landsretten, er — så vidt jeg erindrer efter en statistik fra et enkelt år — jo altså sager, som landsskatteretten har pådømt, men som klagerne alligevel finder anledning til at lade gå videre. Jeg mener at erindre, at ca. 30 pct. af dem, der gik til landsretten, også vandt. Jeg vil med det her kun sige, at borgeren skal dog heller ikke føle sig forfulgt i skattesager, det må være sådan, at der virkelig er en landsskatteret — en skatteret — og jeg finder, at den i mange tilfælde helt anderledes skulle være i kontakt med skatteyderen, end det har været tilfældet.

Fra vor side har vi ikke taget standpunkt til spørgsmålet, hvor juridisk præget en sådan omdannelse af landsskatteretten skulle være. Vi har ikke taget standpunkt til, i hvilken udstrækning lægmandselementet skal bibeholdes. Vi ser gerne, at det bliver bibeholdt, dog under forudsætning af, at det også får nogen betydning. Min erfaring fra arbejdet i landsskatteretten er jo nærmest, at lægmandselementet er stærkt reduceret i forhold til, hvad embedsmændene og juristerne har at sige inden for det samme område. Det er sådan set lidt af en skuffelse, for i mange tilfælde synes jeg, at lægmandselementet var ganske fortræffeligt, men det er, som om der ikke er råderum for det.

Vi finder altså, at ministeren burde være kommet med et helt anderledes udspil, også med henblik på en decentralisering. Der er i øjeblikket ansat, så vidt jeg skønner efter tallene, mellem 150 og 200 embedsmænd ved